

andet været hos en Enkefru Kathrine Jensen, „Lille Brusen“ i Mejrup, og spurgt, om der tjente en Pige ved Navn Anna Veronica Hansen. Han fik saa overladt et Værelse og holdt Forhør i omtrent 1½ Time. Blandt andet fortalte han under dette den unge Pige, hvorfor han var kommen til Stede. Det var, fordi han var Folketingsmand og rejste omkring og undersøgte Forholdene paa Børnehjemmene og Opdragelsesanstalterne. Han fortalte hende endvidere, at Fru Bransholm som ung Pige i sin Tid havde været forlovet med en Frøken Møller. En Tid efter fik Pigen tilsendt et Nummer af „Social-Demokraten“, hvori der stod mange gruelige Ting om Behandlingen paa „Hebron“. Der stod, at Pigebørnene, der vare anbragte paa „Hebron“, vare hvide Slaver o. s. v. Pigen, som tidligere havde været glad ved Fru Bransholm og Opholdet paa „Hebron“ og betragtet Fru Bransholm som Moder, begyndte, efter at have læst i „Social-Demokraten“ om Behandlingen af Børnene der, at blive opbragt paa Fru Bransholm. Og omtrent en Maaned efter, at det ærede Medlem havde aflagt sit Besøg, modtog nævnte Pige et Brev fra det ærede Medlem, der lyder omtrent saaledes — jeg gentager det efter Hukommelsen —: Jeg har nu modtaget fyldestgørende Brev fra Deres Moder, og jeg kan tage Dem med i Morgen, naar jeg rejser Øst paa. De kan uden videre tage Deres Tøj og gaa, De maa være paa Holstebro Banegaard Kl. 12²⁰. De skal ikke bryde Dem om, at nogen siger noget til Dem, jeg har Rejsepenge til Dem. Et saadant Brev tillader det ærede Medlem sig at sende et Tyende. Og hvad blev Følgen? Til Trods for, at Pigen fik et saadant „dejligt“ Brev fra det ærede Medlem, vilde hun dog ikke af Sted. Hun udtalte til en Mand, der tjener der paa Gaarden som Mælkekusk, at hun havde faaet et saadant Brev, fortalte dets Indhold og udtrykte sig paa en alt andet end pæn Maade om det ærede Medlem, idet hun sagde, at hun troede nok — ja, nu maa man vel gerne bruge Navnet —, at Sabroe blev „taabelig“. Brevet kom en Lørdag, og Dagen efter skulde Pigen saa møde det ærede Medlem paa Holstebro Banegaard 12²⁰, men hun vilde helst blive i sin Tjeneste, havde ingen Lyst til at forlade den, saa hun blev. Men Kl. 2 om Søndagen mødte tre Herrer fra Holstebro og spurgte Fru Kathrine Jensen, hvordan det kunde være, at Anna Veronica Hansen ikke var kommen til Holstebro — „Sabroe venter!“ Da nu

Enkekonen udtalte, at Pigen slet ikke ønskede at rejse, og at det var meningsløst at give hende Tilladelse til at rejse, spurgte en af Mændene, hvor Pigen opholdt sig, og da han intet Svar fik, styrtede han uden videre gennem Stuen og ud i Bryggeret, traf Pigen der og stormede løs paa hende med Spørgsmaalet om, hvorfor hun ikke var kommen til Holstebro, hvor Sabroe ventede hende. Pigen udtalte, at det var hendes egen Skyld, hun ønskede ikke at forlade sin Plads. Imidlertid kom de to andre til, de stormede atter løs paa hende alle tre og udtalte deres Forundring over, hvorfor hun ikke var kommen. Og da de saa gjorde hende opmærksom paa, at hun var bleven revet bort fra sine Forældre, men at hun nu skulde bringes hjem igen, indvilgede hun i at følge med.

Naar vi nu tænke paa, hvor Ansvarer skal ligge, efter hvad det ærede Medlem tidligere har gjort gældende her i Tinget, da han talte om den lille Dreng, som ikke turde drive Tyrekalven ind i Indhegningen og af den Grund blev mishandlet af Manden — det var ikke Manden, som saa skammeligt havde mishandlet denne Dreng, der havde Ansvarer, men det var den, der havde anbragt Drengen i hans Tjeneste —, hvor vil saa Ansvarer komme til at ligge, naar det skulde spørges en Gang, at en saadan Pige til Dels havde aflagt falsk Forklaring for Retten i Aarhus? Hvem er det, som bærer Hovedskylden for den store Uro, som er kommen i Forholdene dernede omkring „Hebron“? Og det er kun to Eksempler, jeg har nævnt, der er jo flere. Jeg har modtaget flere Skrivelser, hvori man beklager sig over det ærede Medlems Optræden, og der er mange Pigebørn, som have forladt deres Pladser. Naar vi tænke, at en Pige har været i sin Plads i længere Tid og paa den Maade bliver tagen af Pladsen, at der bliver sendt 3 Herrer ud fra Holstebro til at storme løs paa hende med den Slags Udtalelser, at hun er bleven revet bort fra sine Forældre, og at nu skal hun bringes hjem til Forældrene igen, er det ikke saa mærkeligt, at dette Barn indvilger i at følge 3 hende ubekendte Herrer.

Jeg udtalte før, at jeg ikke skulde komme ind paa selve „Hebron“-Affæren og omtale Forholdene paa vore Børnehjem og Opdragelsesanstalter. Jeg kunde dog have Lyst til at sige lige et Par Ord til det ærede Medlem i Anledning af hans Omtale af Bestyrelsen for „Hebron“ — det staar i Folketingstidende Sp. 214 —, hvor